

ut de mea salute illi mercedem habeant sempiternam. Deus omnes illos perpetua protectione custodiat et faciat eos in omni opere bono proficere, ut multiplicato talentorum numero multiplici remuneratione^a digni efficiantur apud Deum. Vivant omnes et floreat feliciter in Christo domino Deo nostro.

800
Iun. 26.

207.

⁵ *Alcvinus Arnoni archiepiscopo Salisburgensi respondet. De adiutoribus a se assumptis; de caede pontificis cuiusdam ulciscenda; de Saxonibus; de colloquio cum Felice episcopo Urgellitano facto; de monitoria epistola addita.*

800 Iun. 26.

Cod. H fol. 100—102.

Edd. F 176, J 147. — Migne col. 348.

¹⁰ DIVINAE CARITATIS VIRO AQUILAE PONTIFICI VERNACULUS SANCTAE DEI ECCLESIAE
ALCHVINUS SALUTEM.

Caritas sola est, quae absentes coniungit et praesentes laetificat; quae ubique iocunda est, ubique bonis omnibus congaudet; quae dextro laevoque, spe fide munitur; quae temporaliter incipit, sed perpetualiter permanet; sine qua nulla virtus est, sine
¹⁵ qua nullum opus bonum est, sine qua nemini visio divina conceditur. Quia, si Deus hic non amatur, ibi non videbitur, ubi suis amatoribus summa est beatitudo Deum videre; dicente ipsa veritate: 'Qui autem diligit me, diligitur a patre meo, et ego Ioh. 14, 21. diligam eum et manifestabo ei me ipsum'. Ideo, carissime pater, amemus illum, cuius visio beatitudo est aeterna.

²⁰ Sed si forte dicis: quomodo amandus est Deus? respondebit tibi ipse, qui et ante: 'Si quis diligit me, sermonem meum servabit'. Et si adhuc quaeris, quid sit
sermo illius, eo ipso dicente, qui est verbum Dei, disce, ubi ait: 'Hoc est praeceptum
meum, ut diligatis invicem'. 'Quomodo', ait evangelista, 'Deum diligis, quem non
vides, qui^a fratrem tuum non diligis, quem vides'? Haec¹ vero mentibus nostris
²⁵ radicitus infigatur; haec aeterna memoria teneatur; hanc tu, summe sacerdos Christi, in animo teneas indeficienti et omnibus praedicare studeas. In hac et me, fidelem tuum amatorem, semper in salutem animae meae admoneas et orationibus adiuves, ut in ea proficiam, donec Deo dirigente cursus vitae meae ad perfectum perveniat finem.

Nec meae parvitati opus est sillabas admonitionis multiplicare tibi; cum omnia,
³⁰ divina inspirante gratia, et optime cognoscere et melius perficere tuam novi sublimissimam sanctitatem. Sed^b ne me taciturnitatis reum esse iuste denotares, secundum oportunitatem portitoris aliquid tibi scribere dulcissima me vestri nominis cogit caritas.

Me vero, iter agentem^c de palatio², sexto Kal. Iul. quarta leouua a Sancto Amando³ in mansiuncula Sancti Martini invenit fidelis vester famulus Dominicus,
³⁵ utrasque habens manus munere caritatis inpletas; dexteram mellifluis dilectionis vestrae litteris, sinistram duplici munerum specie gratissimam. Nec me mora tenuit tarditatis,

^a) remunerationi H.

207. ^a) quomodo H. ^b) et H. ^c) agente H.

1) caritas. 2) Aquisgranensi. Ostendunt annales Laurissenses (SS. I, 186) Carolum regem
⁴⁰ post diem 4. Iunii 800. e monasterio S. Martini Turonensi per Aurelianos ac Parisios regressum, Aquisgrani reversum esse. Itaque ex hac epistola cognoscimus spatium dierum 4—26. Iunii 800. Alcvinum una cum rege per Aurelianos et Parisios Aquisgranum et adiisse et reliquisse. Nec dubium est, quin colloquium Aquisgranense, cuius mentio fit infra, praesente rege ab Alcvinum cum Felice episcopo Urgellitano habitum sit ipso medio mense Iunio 800; ideo quod ineunte anno 800. Alcvinum cum Felice nondum collocutum
⁴⁵ fuisse perspicere licet ex ep. 164 supra p. 266. J. 3) a monasterio S. Amandi Elnonensi.